

1. «Τόδω», αλλού «Τόντερ» [: Θεόδωρος], από το ρουμ. Tudor.
2. Σύζυγος του άρχοντα Μπρούκενταλ [: Brückental], επιφανούς Σάξονα του Σιμπίου.
3. Ενν. «υπογεγραμμένος» ως εγγυητής στη χρεωστική ομολογία (βλ. ΕΚΣ, σ. 184 σημ. 114).
4. Για την εγγύηση και τα δικαιώματα του εγγυητή, βλ. ό.π., σσ. 199, 202.

36

1762/VII/13

χ. Ιωάννη Αδάμη

978/φ 19r-v

σχ. 29 επ.: πρβλ. 35

Πρακτικό. Περίληψη αποφάσεων και πρακτικών προηγούμενων δικών. Έφεση.

// Ἰὲστω ἡ νὰ ἐπαρρήσιασθήκεν κατέμπροσθεν ἡμῶν, ὁ ²/ κύρ Γεώργης Κλείς Καλδαράρης σιμπινιάνος, ἐν πρώτοις ³/ εἰς τοὺς 1761, Ἰαννουαρίου 11. μέ τὸν κύρ Δημήτρη Σούφραν ⁴/ μαζύ καὶ μέ τὸν κύρ Μήτηρον Γεωργίου, ὁποῦ τὸν ἐχρεωστοῦσαν ⁵/ μέ ὁμολογίαν F οὐγκρικα 620. Καί τότε τοὺς ἐδόθηκεν ⁶/ διωρία μετὰ 40. ἡμέρας νὰ ἔχουν νὰ τὸν πλερώσουν, ⁷/ Καί μὴν πλερώνωντας εἰς τὴν ἄνωθεν διωρίαν, ἐπαρρήσι-⁸/ ἀσθήκεν καὶ δεύτερον ἐν Ἑτει 1761. Ἰουνίου 11. καὶ ὑποσχέ-⁹/θηκεν καὶ οἱ δύο τοὺς, εἰς τὸ Μεδιασιου τό παναγύρι χωρὶς ἄλλο ¹⁰/ νὰ τοῦ τὰ πλερώσουν. Εἰς τό ὁποῖον ἐπρωτεσταλόγησεν ¹¹/ ὁ Κρεδιτώρος σάσος, ἀνίσως καὶ δὲν ἤθελαν τότε νὰ τὰ πλε-¹²/ρώσουν, νὰ χρεωστοῦν νὰ τοῦ ἀπογυρίζουν ὅλα τὰ ἔξοδα ὁποῦ ¹³/ τρέξουν. Καί ὕστερα πάλιν στοὺς 1761. μηνί Αὐγούστῳ 8 ¹⁴/ ἐπαρρήσιασθήκεν καὶ τρίτην φορὰν ὁ ἄνωθεν Καστρινός, ἐγκα-¹⁵/ λῶντας πῶς δὲν τὸν πλερώνουν, καὶ τότε ὁ ἕνας χρεώστης ¹⁶/ ἀπ' αὐτοὺς ὁ Μήτηρος Γεωργίου ἤφερε καὶ ἐπλήρωσε τό μερτικόν ¹⁷/ του F 350. τὸ δὲ ἄλλο μερτικόν ἀπόμ(ει)νε νὰ τὸ πλερώνῃ ¹⁸/ ὁ κύρ Μήτηρος Σούφρας, καθῶς καὶ ἐγράφη τότε εἰς τὸ πρωτόκω-¹⁹/λόν μας. Τὸ ὁποῖον μερτικόν γυρεύωντάστο στήν Κρίσιν ὁ ἄνω-²⁰/θεν Κρεδιτώρος σάσος ἀπὸ τὸν κύρ Σούφραν ἐν Ἑτ(ει) 1762. φε-²¹/βρουαρίου 28. ἔπεσεν ὁ αὐτός Σούφρας νὰ τὸν καρτερέσῃ ἀκό-²²/μη ἕως δύο μήνας, ἐπειδὴ ἔχ(ει) μέ τὸν ἄνωθεν Μήτηρον Γεωργίου ²³/ εἰς ταύτην τὴν ὑπόδεσιν ἀκόμη νὰ λογαριάζεται, καὶ ὅμως ὁ ²⁴/ ἄνωθεν Κρεδιτώρος πάλιν καὶ τότε ἐπρωτεσταλόγισε διὰ ²⁵/ τα ἔξοδα ὁποῦ κάμν(ει). Τέλος δὲ πάντων καὶ τὴν προάλ-²⁶/λην, ἀκόμη καὶ τὴν σήμερον 1762. μηνί Ἰουλίῳ 13. ἐπαρρή-²⁷/σιάσθηκεν πάλιν καὶ οἱ δύο κατέμπροσθεν ἡμῶν διὰ τὴν ²⁸/ αὐτὴν ὑπόδεσιν, καὶ ὁ ῥηθεὶς Σούφρας βάνωντας τὸ ποτουρόν ²⁹/ του, ἐπρωτεσταλόγησεν προφανῶς,

πῶς δὲν ἔχ(ει) παντελῶς ³⁰/ νὰ τοῦ πλερώσῃ κανένα μπάνι, ἕως οὗ νὰ κριθῇ μέσα ³¹/ εἰς τὸ ἔνδοξον Τεζαουραριάτο, διὰ τὴν πρόφασιν ὅπου βούλεται ³²/ αὐτός ἐκεῖ νὰ τὴν φανερώσῃ, ὥστε ὅπου ἐκεῖ γυρεύ(ει) {νὰ} // νὰ ἀπελλάρῃ τὴν Κρίσιντου νὰ θεωρηθῇ, Λοιπὸν κα-²/θῶς ἐζήτησαν, ἰδοῦ ὅπου τρανσμιττάρεται τὸ πα-³/ρόν Δελιμπεράτο, Ἀπὸ τὸ Δικαστήριον τῶν Γραι-⁴/κῶν τῆς Κομπάνιας τοῦ Σιμπινίου. 1762. Ἰουλίου 13. ⁵/ καὶ ἐγράφη διὰ ἔνδ(ει)ξιν τῶν μελλόντων:—

⁶⁻¹¹/ Μανικάτης σαφράνος νῆν· προεστ(ός) mpr, Κωνσταντήνος Μανόλη, Πέτκ(ος) πέτρου [χ. Κ. Μανόλη], γιάννης Μαβρωδῇ [χ. Ι. Θεοδωράνου], Ἰωάννης θεοδωράν(ου) mpr, Ἰωάννης Ἀδάμη mpr, θωμᾶς βελλερᾶς mpr.

στ. 29-1[φ 19v] Μετά ἀπὸ ἀλλεπάλληλες προδεσμίες γιὰ τὴν εξόφληση ληξιπρόθεσμης οφειλῆς, ἀρνήση τοῦ εναγομένου νὰ ἐκτελέσει προηγούμενη ἀπόφαση, λόγῳ ἀσκήσεως ἐφέσεως στο Θησαυροφυλάκιο τῆς Τρανσυλβανίας. Ο λόγος τῆς ἐφέσεως δὲν δηλώνεται υποχρεωτικὰ στο Κριτήριο γιὰ τὴ χορήγηση τῶν πρακτικῶν, ἐνῶ ἡ καταβολὴ τοῦ παραβόλου (στ.28-29) συνιστᾷ προϋπόθεση γιὰ τὴν ἀσκηση ἐφέσεως¹.

στ. 3-4 «**Δικαστήριον τῶν Γραικῶν τῆς Κομπάνιας τοῦ Σιμπινίου**» Γιὰ πρώτη φορὰ ἀπαντᾷ στις ἀποφάσεις τῆς Κ ὁ ὅρος «δικαστήριον», ἀντὶ τοῦ «κριτήριον», καὶ γιὰ τέταρτη ὁ ὅρος «Γραικοί» ἀντὶ τοῦ «Ρωμαῖοι»².

1. Γιὰ τὸ δικαίωμα καὶ τις προϋποθέσεις τῆς ἐφέσεως, ΕΚΣ, σ. 171. Γιὰ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Θησαυροφυλακίου τῆς Τρανσυλβανίας, ὡς δευτεροβαθμίου δικαστηρίου τῶν μελῶν τῆς Κ, βλ. ὁ.π., σσ. 95-96 καὶ Θ. 32(1695) § 7 (ὁ.π., σ. 316), σύμφωνα με τὸ ὁποῖο ὀρίζεται καὶ παράβολο («πότουρο») 24 F γιὰ νὰ υποβάλει κάποιος διάδικος ἐφεση. Γιὰ τὴ δικαιοδοσία 6' βαθμοῦ τοῦ Θησαυροφυλακίου, γιὰ διαφορά με ἀντικείμενο ἀξίας ἀνω τῶν 200 F, καὶ γιὰ τὸ υποχρεωτικὸ παράβολο, τὸ δέσπισμα παραπέμπει στὴν ἐπίσημη κωδικοποίηση τῶν τρανσυλβανικῶν νόμων (1653) *Approbatae Constitutiones*, Pars III, Titulus 52, Articulum 1.
2. Βλ. ἀν. Μέρος Β', ἐγγρ. I/6 (1726), στ. 3-4 : «*Ἡ Ὁρθόδοξος τῶν ἐν Ἑρμανουπόλει ἀθλοῦσα Γραικῶν Πραγματευτῶν κοινότης*». Ἀλλες δύο ἐπισημάνσεις τοῦ ὅρου ἐγίναν στὸν κ. BAR, mss. gr. 976, φφ 58v στ. 20-21 («τὸ ἡμέτερον Γένος τῶν Γραικῶν ἦτοι Ῥωμαίων») καὶ 74v στ. 14 («Κριτήριον τῶν Ῥωμαίων ἦτοι Γραικῶν») (βλ. ΕΚΣ, σσ. 257 καὶ 268 ἀντίστοιχα). Οἱ δύο τελευταῖες αὐτὲς ἀναφορὲς χρονολογούνται τὸ 1758 καὶ, ὅπως οἱ προηγούμενες χρήσεις τοῦ ὅρου «Γραικός», ἐγίναν, ἀπὸ τὸν λόγιον πραγματευτὴ καὶ «Νοτάριο» τῆς Κ Ἰωάννη Ἀδάμη.